

Zondag 29 mei 2022

Gereformeerde kerk Nieuwendijk

Orde van dienst

Orgelspel vooraf

Lied: Nieuwendijker bundel 17 (Dit is de dag)

Welkom (ouderling)

Komen

Lied Nieuwendijker bundel 19: 1, 4, 5 (Door de wereld gaat een woord)

Woorden van bemoediging Instrumentale muziek (Piano)

Ontsteken van licht (*lichtjes KND en TD*)

Op de drempel

Begroeting

Lied 27: 1 (Mijn licht, mijn heil is Hij)

Gebed van verootmoediging

Lezing van de Tien woorden

Lied 885: 1, 2 (Groot is uw trouw o Heer)

Woord

Met de kinderen

Lied 832 (Geroepen om op weg te gaan) – canon

1e lezing Marcus 4: 26-29

lied 126: 3 (Wat men hier nu met tranen zaait)

2e lezing Hebrëen 11: 1-2 en 8-16

Lied Opwekking 770: 1, 2 + refrein (Hoe wonderlijk mooi is uw eeuwige naam)

Overdenking

Bemide gelovigen,

Geloven is een lastig woord geworden.

Onze wereld is drastisch veranderd in de afgelopen 40, 50 jaar.

We zijn vragen gaan stellen bij alles wat er gebeurt, en daar nooit meer mee opgehouden.

Iets 'zomaar geloven' wordt je bijna kwalijk genomen.

Dan krijg je al gauw het verwijt dat je goedgelovig bent of naïef.

En dat heeft zijn invloed op veel christenen.

Nu helpt het ook niet echt dat er ook elders zoveel dingen gebeuren die veel vragen oproepen.

Zoveel vragen dat je soms niet meer weet wie je op haar of zijn woord kunt vertrouwen.

Door breed uitgemeten fouten en missers van politici, leidinggevendenden in het bedrijfsleven, hulpverleners, dominees.

Ik spreek veel mensen die zeggen dat ze geloven, maar dat het wel minder is geworden.

Omdat er zoveel dingen niet betrouwbaar blijken.

Omdat er zoveel geweld langskomt.
En zeker sinds er in een oorlog aan de rand van Europa de waarheid zo vaak verdraaid wordt.

Gaat geloven dan niet alleen over God?
Dat zou je kunnen denken, zeker sinds Hemelvaart.
Je kunt dan denken dat geloven alleen maar over daarboven gaat.
Dat het om God gaat.
Als dat zo zou zijn, dan zou je geloof dus ook geen last moeten hebben van wat er in de wereld allemaal misgaat.

Maar nee, geloven gaat niet alleen maar over God, maar gaat altijd over én hemel én aarde.
Geloven is echt niet alleen iets tussen een mens en God, maar net zo goed iets tussen de ene mens en de andere.
En geloven heeft ook alles te maken met wat er gebeurt tussen de mens en deze aarde waarop we leven.
Geloven heeft alles te maken met onze samenleving.

Dat lijkt mij goed nog eens te zeggen.
Dat geloven alles te maken heeft met ons dagelijks leven.
Want in onze samenleving van de 21^e eeuw willen veel mensen dat geloof zich afspeelt achter de voordeur.
Daar willen veel mensen het achter wegstoppen.

Maar je neemt het geloof mee als je de deur uitgaat.
En als je 's avonds weer thuiskomt, komt heel de wereld van werk, school, vereniging, straat en openbaar vervoer mee naar binnen.

We kunnen niet geloven buiten het dagelijks leven om.
Dus heeft dat dagelijks leven er ook invloed op.
En als het dagelijks leven bij alles vragen stelt – dan werkt dat door in het geloof.
En als in de samenleving “geloven” ter discussie staat, heeft dat invloed op wat we hier in de kerk doen en ervaren.

Veel christenen ervaren dat geloven niet meer vanzelfsprekend is.
Is het allemaal wel waar, wat we als kind meekregen?
En nu we weten wat er allemaal op deze aarde gebeurt, wat betekent geloven dan nog?
Waar kun je nog van op aan?

Ik denk dat het helpt om te bedenken dat geloven niet *alleen* met waarheid te maken heeft.
Dat zéggén we trouwens wel in deze samenleving: “Ik geloof dat het waar is wat hij zegt”.
Maar daarmee doen we het woord ‘geloven’ tekort.
In de bijbel gaat achter het woord ‘geloof’ een woord schuil dat ook met *vertrouwen* kan worden vertaald.
En dat verbindt ons met de ander.
De ander met een hoofdletter en met een kleine letter.

We delen vertrouwen en zo is er toekomst.
Niet omdat die toekomst wetenschappelijk bewezen is.
Maar omdat je vertrouwen hebt in die toekomst.

We delen zoveel vertrouwen met elkaar dat we nog steeds elkaar of deze wereld niet hebben vernietigd.
Dat mag ook wel eens worden gezegd – al deel ik de nodige zorgen die er leven.

Tegen alle geweld, haat en de technische mogelijkheid tot kernwapens toe in, wordt onze mensenwereld gekenmerkt door onderlinge verbondenheid en vertrouwen.
We zijn op vertrouwen gebouwd.
En vertrouwen gaat altijd over 2 of meer mensen.
Ook vertrouwen in God kan niet zonder vertrouwen in zijn omgang met mijn medemens.
En dus komt ook bij vertrouwen in God meteen mijn medemens om de hoek kijken.

De tekst over Sara en Abraham klinkt anders als we 'geloof' vervangen door 'vertrouwen'

Door zijn vertrouwen ging Abraham, toen hij geroepen werd, gehoorzaam op weg naar een plaats die hij in bezit zou krijgen, en hij ging op weg zonder te weten waarheen.

[...]

Door haar vertrouwen ontving ook Sara, hoewel ze onvruchtbaar was gebleven en niet meer in de bloei van haar leven was, de kracht om een kind te verwekken, en wel omdat ze vertrouwde op degene die de belofte had gedaan.

Door vertrouwen gingen Sara en Abraham de weg van recht en gerechtigheid.
Ze deden elkaar, de mensen om hen heen én God recht.
Ze spraken uit dat de ander, met een hoofdletter, én de ander met een kleine letter, betrouwbaar is.
Ook toen de vervulling van de belofte op zich liet wachten.

Vertrouwen wil zeggen dat je vertrouwen schenkt aan een ander, dat je diens betrouwbaarheid voorop zet.
Zoals over Sara staat:

...omdat ze vertrouwde op degene die de belofte had gedaan.

Het gaat in vertrouwen niet om de vraag *wat* er wordt geloofd, maar *wie* iets belooft.

Nu staat ook het woord vertrouwen onder druk, omdat we ten onrechte zeggen dat de ander eerst maar eens ons vertrouwen moet verdienen.
Maar *dát* is ten diepste geen vertrouwen.
Dat is juist het stukmaken van vertrouwen.

Vertrouwen is niet mijn bezit, waarover ik maar vrij kan beslissen wat ik er mee doen.
Vertrouwen is iets om te delen: vertrouwen *schenk* je.

Ook als die ander niet meteen je verwachtingen vervult.

Of als de ander tegenvalt.
Vertrouwen is een ook een keuze.
En wij zeggen daarbij: een geloofskeuze.

Vertrouwen is als met die boer die het graan in de akker zaait.
Hij hád misschien veel logischer van het graan brood kunnen bakken.
Want dat geeft brood voor vandaag.

Toch zaait hij dat graan in de akker.
In vertrouwen dat het brood zal brengen voor morgen.

Hoe dat er komt?
Dat weet hij niet.
Heeft hij zekerheid dat het er komt?
Nee.
Toch zaait hij.
Misschien in tranen, maar wel in vertrouwen.

Zo ook God.

God zaait ons leven uit, misschien in tranen, maar wel in vertrouwen.
Vertrouwen op de kiemkracht in ons.
Je bent zaaigoed: goed zaad.
Want wij zijn van God.

God vertrouwt ons toe aan dit leven, deze wereld.
En zo gaan wij door deze wereld.
In vertrouwen op Gods vertrouwen, geven we ons over aan het leven.

God vertrouwt ons toe aan elkaar.
Zo zijn wij kerk.
Wij kunnen niet ophouden kerk te zijn, want God zaait ons in vertrouwen.

We leven in geloof en vertrouwen dit leven.
Met zijn vreugde en zijn verdriet, met zijn hoogtepunten en vreselijke dieptepunten.
In het vertrouwen dat we vrucht zullen dragen.
Ook als dat door sterven heen moet.
Want we zijn zaaigoed – goed zaad.

Hoe?
Dat weten we niet.
Maar dat we er zijn om vrucht te dragen, vrucht van recht en gerechtigheid, vrucht van
vertrouwen – daar leven we van, daar leven we in óp.
Dat God ons zaait in vertrouwen, daar kunnen we mee verder.
Zo kunnen we leven met Gods koningschap.

Dat koningschap van God brengt je soms waar je zelf niet voor zou hebben gekozen.
Laat je gaan waar geen wegen zijn.
Want God doet je leven, toekomst vinden.

Geloof je dat?
Vertrouw er maar op!

Amen.

Antwoord

Instrumentale muziek

Presentatie Hoop voor Afrika

Lied Opwekking 770: 3, 4, refrein (Hoe wonderlijk mooi is uw eeuwige naam)

Voorbeden in 3 intenties en gezongen acclamatie (lied 367e orgel), stil gebed, Onze Vader

Collecten

Muziek, terwijl de kinderen in de kerk komen: Stef Bos "[Ik kan het niet alleen](#)"

Gaan

Opmaat naar Pinksteren: Luister- en meezinglied "[Ik moet weggaan](#)" –

Zegen **met gesproken 'amen'**

Lied 923: 3 (Wil je wel geloven dat je vrede wint) – orgel